

MSB 319

MORE SEED AND BREAD

KORTE BIJBELSE BOODSCHAPPEN VAN

THE WORD OF TRUTH MINISTRY

oprichter: Otis Q. Sellers

‘Tevoren bestemd’ onder de loep

door Robert Juneau

Johannes Calvijn koos bij verschillende ideeën de verkeerde weg, wat heeft geresulteerd in de onjuiste leer van de predestinatie. De twee gedeelten die het vaakst worden aangehaald om deze leer te ondersteunen, zijn Romeinen 8:29-30 en Efeziërs 1:4. Er wordt ons verteld dat deze verzen leren dat God, lang vóór de schepping van het universum, nog voordat iemand geboren was, iedereen voorbeschikt heeft voor hetzij verlossing, hetzij verdoemenis. Deze leer is wijdverbreid in het christendom en verdient het om kritisch onder de loep te worden genomen.

Aanhangers van de bedelingenleer begrijpen deze leer soms niet goed, omdat we erkennen dat God betrokken moet zijn hulp aan ons om te reageren op en zijn prachtige geschenk van verlossing te ontvangen. Het lijkt ons vreemd dat velen hun neus ophalen voor het Evangelie, omdat het voor ons een prachtig en mooi geschenk is. We kunnen Gods betrokkenheid bij zijn hulp aan ons om positief op het evangelie te reageren niet negeren, maar we mogen nooit voorbijgaan aan het feit dat God de heilbrennende boodschap van God aan alle volken heeft geautoriseerd of beschikbaar heeft gesteld (*APOSTELLŌ*), Handelingen 28:28. God wil dat niemand verloren gaat (Joh.3:15-16; II Pet.3:9). Het erkennen van het feit dat God zijn genadige aanbod van verlossing ondersteunt met zijn voortbrengende (*GENNAŌ*) Geest, zodat wij er op de juiste manier op kunnen reageren, staat ver af van wat het calvinisme leert.

In Romeinen 8:29-30 staat: **“Want die Hij tevoren gekend heeft, heeft Hij ook tevoren bestemd tot gelijkvormigheid aan het beeld zijns Zoons, opdat Hij de eerstgeborene zou zijn onder vele broederen; 30 en die Hij tevoren bestemd heeft, dezen heeft Hij ook geroepen; en die Hij geroepen heeft,**

dezen heeft Hij ook gerechtvaardigd; en die Hij gerechtvaardigd heeft, dezen heeft Hij ook verheerlijkt.”¹

De calvinisten stellen dat dit gedeelte leert dat God niet alleen van tevoren wist wie van ons gered zouden worden, maar ook van tevoren heeft bepaald wie er gered zouden worden. De vertalers hebben in deze tekst de woorden “tevoren gekend” gekozen voor *PROGINŌSKŌ* en “tevoren bestemd” voor *PROORIZŌ*. “Tevoren gekend” is een goede vertaling van *PROGINŌSKŌ*, maar *Seed & Bread SB160, De predestinatie*, zal aantonen dat “tevoren bestemd” een slechte vertaling is van *PROORIZŌ*. Ik zal het nauwkeurigere woord “tevoren bepaald” gebruiken. We moeten begrijpen waar deze verzen over gaan. Het vermogen om de Schrift recht te snijden is een onmisbaar hulpmiddel bij het weerleggen van deze valse leer. Het is van het grootste belang om te ontdekken *wie* God van tevoren kende, *wat* er over hen tevoren is bepaald, en *wanneer* God deze tevoren-bepaling heeft gedaan.

Wie is het die God van tevoren gekend heeft? In Romeinen 11:2 lezen we: **“God heeft zijn volk niet verstoten, dat Hij tevoren gekend heeft”** en in Amos 3:2 **“U (Israël) alleen heb ik gekend uit alle geslachten van het aardrijk.”** Het zijn de Israëlieten aan wie Paulus schrijft (Rom.2:17; 4:1). Alleen Israëlieten kunnen terecht de broeders van de Heer worden genoemd. Alleen Israëlieten kunnen terecht “zijn volk” worden genoemd.

Wat is er tevoren bepaald over deze Israëlieten? Dat zij zouden worden gelijkvormig aan het beeld van Jezus Christus, “opdat Hij de eerstgeborene (*PRŌTOTOKOS* – soeverein, vooraanstaand) zou zijn onder vele broeders.”

Wanneer heeft God dit voor Israël tevoren bepaald? Dit is al Gods tevoren bepaalde plan voor Israël sinds Hij Abraham uit Ur der Chaldeeën heeft geroepen. God zette dat werk voort in en door Abrahams nakomelingen nadat zij, terwijl zij in Egypte in slavernij leefden, een volk waren geworden. Door de eeuwen heen zette God zijn persoonlijke betrokkenheid bij dit volk voort, helemaal tot aan het einde van het boek Handelingen, toen Hij ervoor koos die betrokkenheid op te schorten door de bedeling te veranderen in de bedeling van de genade. **Wanneer** zullen deze beloften werkelijkheid worden voor Israël? Deze beloften golden tijdens de Handelingen-periode en ze zullen weer gelden wanneer God dit werk weer oppakt in de volgende stap die Hij zet met betrekking tot de mensheid en deze aarde: het zichtbare Koninkrijk van God.

Dit gedeelte vertelt ons dat door God nog vóór de tijd van het Koninkrijk van God had bepaald dat de Israëlieten naar het beeld van Christus zouden worden gevormd, opdat Christus de eerste zou zijn onder vele broeders. Dit begon voor hen werkelijkheid te worden in de periode van de Handelingen en zal volledig worden verwezenlijkt in de latere stadia van het Koninkrijk.

Er is betoogd dat, omdat Paulus deze mensen “geroepen”, “gerechtvaardigd” en “verheerlijkt” noemt, Romeinen 8:29-30 wel móét verwijzen naar degenen onder ons die in het christendom zijn gered. In de loop van de geschiedenis van het christendom is ten onrechte gedacht dat alles in het Nieuwe Testament gericht is tot ons, de gelovigen van vandaag. Dit gebeurt ook wanneer Paulus deze Romeinse Israëlieten beschrijft als geroepen, gerechtvaardigd en verheerlijkt. In het Oude Testament werd Israël geroepen door het verbond (de Wet), in het Nieuwe Testament werden zij gerechtvaardigd door hun Messias, in de periode van de Handelingen (vroeg stadium van het Koninkrijk) werden zij verheerlijkt door de heilige Geest in de wonderen, tekenen en krachten die zij verrichtten. Niet herkennen van de juiste plaats van het boek Romeinen in de bedelingen leidt tot fouten. Hoewel het waar is dat we gerechtvaardigd zijn doordat onze zonden zijn vergeven, zijn we nog niet gerechtvaardigd in een echte, actuele zin. We hebben ook niet de mogelijkheid om de hypothese te verdedigen dat we geroepen (gepositioneerd) of verheerlijkt zijn. Hoewel deze eigenschappen ons vandaag de dag zijn beloofd, ligt de verwezenlijking ervan in de toekomst, zoals in Efeziërs 1:4-5 en 11 wordt onderwezen:

---

¹ Citaten zijn uit de Nieuwe Vertaling 1951 van het NBG.

“Hij heeft ons immers in Hem uitverkoren vóór de grondlegging der wereld, opdat wij heilig en onberispelijk zouden zijn voor zijn aangezicht. In liefde heeft Hij ons tevoren ertoe bestemd als zonen van Hem te worden aangenomen door Jezus Christus, naar het welbehagen van zijn wil... in Hem, in wie wij ook het erfdeel ontvangen hebben, waartoe wij tevoren bestemd waren krachtens het voor-nemen van Hem, die in alles werkt naar de raad van zijn wil...”

Calvinisten stellen dat deze verzen leren dat God degenen die Hij heeft uitverkoren al vóór de schepping van de aarde heeft voorbeschikt. De vertalers hebben ervoor gekozen om de woorden “ons uitverkoren” te gebruiken voor *EKLEGOMAI*, “grondlegging” voor *KATABOLĒ*, “wereld” voor *KOSMOS* en “tevoren bestemd” voor *PROORIZŌ*. “Ons uitverkoren” is een goede vertaling van *EKLEGOMAI*. “Grondlegging” is niet per se een slechte vertaling van *KATABOLĒ* als we begrijpen wat een grondlegging is. Zie *The Companion Bible*, appendix 146 voor een uitleg van *KATABOLĒ* en *Seed & Bread SB103, Gods uitverkiezing*, voor zowel *KATABOLĒ* als *EKLEGOMAI*. *KATABOLĒ* verwijst naar iets dat is gesticht of gevestigd, dus ik zal het woord “vestigen” gebruiken. Het woord “wereld” is ook geen slechte vertaling van het Griekse woord *KOSMOS*, zolang we maar begrijpen wat er met “een wereld” wordt bedoeld. Maar al te vaak hebben we de neiging om dit op te vatten als de planeet aarde of de hele schepping, maar *KOSMOS* betekent een orde of een ordening van dingen. Als we zeggen ‘de sportwereld’ of ‘de kunstwereld’, hebben we het niet over de planeet of het universum; we hebben het over iets dat veel kleiner van omvang is: de orde of rangschikking van sport of kunst. Het onderwerp is hier de komende wereld. We hebben het woord *PROORIZŌ* al behandeld. Laten we opnieuw de *wie, wat* en *wanneer*-vragen stellen voor dit gedeelte.

Wie heeft God uitgekozen? Aangezien Efeziërs is geschreven aan gelovigen in de genadetijd, gaat het hier om de gelovigen van vandaag. Een van de meest in het oog springende fouten in het calvinisme is het negeren van het feit dat de vooraf bepaalde beloften in Efeziërs betrekking hebben op degenen die al “in Hem” zijn. Net zoals onze gekozen functionarissen burgers met een goede reputatie in de Verenigde Staten moeten zijn voordat een kiezer hem of haar kan ‘kiezen’, moeten degenen voor wie deze keuze in Efeziërs is gemaakt “in Christus” zijn voordat ze in aanmerking komen voor wat God voor hen kiest. Verlossing staat hier niet ter discussie. Efeziërs 1:3-14, de langste zin in de Bijbel, bevat waarheden die alleen gelden voor degenen onder ons die al gelovig zijn bevonden, degenen onder ons die “in Christus” zijn.

Wat heeft God voor ons, die in Christus zijn, bestemd? Dat wij heilig en onberispelijk voor Hem zullen zijn in liefde, dat wij als zonen (*HUIOS*) voor Hemzelf, voor zijn doeleinden, aangesteld zullen worden. In Christus hebben wij een erfenis verkregen, die in Efeziërs 2 en 3 nader wordt toegelicht. Kort gezegd gaat het om verheven zetels, of posities. Het Joodse concept van adoptie tot zoonschap had niets te maken met verlossing; het was de bevordering van de oudste zoon om de familie te vertegenwoordigen in zakelijke aangelegenheden. De apostelen en de *EKKLESIA* van de Handelingen-periode zullen opnieuw zonen (vertegenwoordigers) van Gods regering zijn wanneer Hij zijn Koninkrijk op aarde vestigt (Matt.19:28). God heeft tevoren bepaald dat ook wij Hem zullen vertegenwoordigen tijdens die heerlijke bedeling op aarde. Onze positie zal zijn vanuit het perspectief dat wij gelovigen zijn geweest in de Bedeling van Genade, voorafgaand aan deze tijd.

Wanneer heeft God ons dit beloofd? God heeft ons dit beloofd toen de brief aan de Efeziërs werd geschreven, lang voordat Hij zijn volgende orde of regeling van de dingen (*KOSMOS*) op aarde instelt. Wanneer zullen deze beloften voor ons werkelijkheid worden? Wanneer het zichtbare koninkrijk van God op aarde werkelijkheid wordt.

Dit gedeelte vertelt de gelovigen in de Bedeling van Genade dat God van tevoren heeft bepaald om ons al deze prachtige beloften betreffende onze toekomstige posities te schenken. Hij doet dit van tevoren, voorafgaand aan de tijd wanneer Hij oppermachtig zal regeren op aarde door zijn heilige Geest in het Koninkrijk (heerschappij) van God op aarde.

Het volgende vers in Efeziërs is veelzeggend zodra de echte betekenis van een belangrijk woord duidelijk wordt gemaakt. Efeziërs 1:12 zegt: “opdat wij zouden zijn tot lof zijner heerlijkheid, wij, die reeds

tevoren onze hoop op Christus hadden gebouwd.” De woorden “wie als eerste vertrouwd”² zijn een slechte vertaling van het Griekse woord *PROELPIZŌ*. Dit is de enige keer dat dit Griekse woord in de hele Schrift voorkomt. *PRO* betekent ‘tevoren’, ‘eerder’ of ‘vóór’, en *ELPIZŌ* betekent ‘hopen’ of ‘vertrouwen’. E.W. Bullinger stelt voor ‘hebben eerder gehoopt’, terwijl James Strong en Otis Q. Sellers beiden ‘van tevoren gehoopt’ voorstellen. We hebben gehoopt, we hebben op Christus vertrouwd, nog voordat alles wat God voor ons in petto heeft, voordat de resultaten van ons geloof zichtbaar zijn en deze beloften uit Efeziërs zich in ons leven manifesteren. Dit vers is essentieel om te begrijpen waarom deze verzen zo zijn geformuleerd, namelijk dat God ‘tevoren’ iets voor ons heeft ‘bepaald’. Dat komt omdat we ons geloof in Christus hebben gesteld voor alles wat Hij voor ons heeft gedaan, voorafgaand aan de plannen die Hij voor ons heeft als gevolg van dat geloof.

Het calvinisme steunt grotendeels op het gebruik van het woord “voorbested” (gepredestineerd), maar zelfs een vluchtige bestudering van het Grieks laat zien dat dit woord ongerechtvaardigd is. Wanneer deze verzen binnen de context worden geïnterpreteerd, kan het calvinisme de druk die erop wordt uitgeoefend niet weerstaan. Het is belangrijk om deze *wie, wat* en *wanneer*-vragen te beantwoorden om deze leer te weerleggen. In I Petrus 3:15 staat: “Maar heiligt de Christus in uw harten als Here, altijd bereid tot verantwoording (*APOLOGIA*) aan al wie u rekenschap vraagt van de hoop, die in u is, doch met zachtmoedigheid en vreze.” De reden voor de hoop (het geloof) die wij hebben, is wie Jezus Christus is en wat Hij voor ons heeft gedaan. Voor elke gelovige die ooit heeft geleefd, is dit geloof al lang voordat de beloften aan de Efeziërs werkelijkheid werden, getoond, dus heeft God ze voor ons tevoren bepaald.

Gepubliceerd in augustus 2017

---

² Dat is de vertaling van “who first trusted” in de *Authorized Version*. De NBG51 vertaling is beter met “die reeds **tevoren** onze hoop... hadden gebouwd.”